

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010284
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4619010284.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudkýň JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci obžalovaného S. S., pre pokus prečinu krádeže podľa § 14 odsek 1 k § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v znení zákona č. 214/2019 Z.z. o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany, proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 09.10.2019, sp. zn. 2T/56/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29.01.2020, takt

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný
S. S. , narodený XX.XX.XXXX v Y.,
trvale bytom K. XXX,

u z n á v a s a v i n n ý m , ž e :

dňa 02.06.2019 približne o 06:20 hod. v Y. na križovatke ulíc K. -I. pri bytovom dome č. XXXX, prišiel k zaparkovanému a riadne uzamknutému motorovému vozidlu značky Fiat Doblo Combi, striebornej metalízy, evidenčné číslo TO XXX DB v hodnote 3 013 eur, patriacemu S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., K. XXXX/XX, na ktorom nezisteným spôsobom poškodil zámok ľavých zadných dverí vozidla, vnikol do mriežkou uzavretého priestoru kufra, odkiaľ s pomocou nezisteného predmetu otvoril bočné posuvné dvere vozidla, následne vošiel do prednej časti vozidla, kde na mieste vodiča vozidla pod volantom zničil plastové kryty, odrezal káble vedúce do konektora spínacej skrinky, odizoloval konce odrezaných káblov a v úmysle vozidlo odcudziť sa pokúšal vozidlo naštartovať, pričom bol na mieste obmedzený na osobnej slobode K. S. a následne bol zadržaný hliadkou polície, na motorovom vozidle jeho poškodením spôsobil škodu vo výške 216 eur,

t e d a :

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocní, čin spáchal vlámaním a spôsobil ním väčšiu škodu, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu,

t ý m s p á c h a l :

pokus prečinu krádeže podľa § 14 odsek 1 k § 212 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 písmeno a/, Trestného zákona v znení zákona č. 214/2019 Z.z. (ďalej len Tr. zák.).

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistiac príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaný S. S. je povinný nahradiť poškodenému S. S., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom Y., K. XXXX/XX spôsobenú škodu v sume 216 (dvestošesť) eur.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný S. S. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z pokusu prečinu krádeže podľa § 14 odsek 1 Tr. zák. k § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. a/, Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že: dňa 02.06.2019 približne o 06:20 hod. v Y. na križovatke ulíc K. -I. pri bytovom dome č. XXXX, prišiel k zaparkovanému a riadne uzamknutému motorovému vozidlu značky Fiat Doblo Combi, striebornej metalízy, evidenčné číslo TO XXX DB v hodnote 3 013 eur, patriacemu S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., K. XXXX/XX, na ktorom nezisteným spôsobom poškodil zámok ľavých zadných dverí vozidla, vnikol do mriežkou uzavretého priestoru kufra, odkiaľ s pomocou nezisteného predmetu otvoril bočné posuvné dvere vozidla, následne vošiel do prednej časti vozidla, kde na mieste vodiča vozidla pod volantom zničil plastové kryty, odrezal káble vedúce do konektora spínacej skrinky, odizoloval konce odrezaných káblov a v úmysle vozidlo odcudziť sa pokúšal vozidlo naštartovať, pričom bol na mieste obmedzený na osobnej slobode K. S. a následne bol zadržaný hliadkou polície, na motorovom vozidle jeho poškodením spôsobil škodu vo výške 216 eur.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 49 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň bol zaviazaný uhradiť poškodenému S. S. v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. škodu v sume 216 eur. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal prokurátor odvolanie čo do výroku o vine a treste v neprospech obžalovaného, ktoré písomne odôvodnil tým, že v obžalobe Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch bolo konanie obžalovaného kvalifikované ako pokus zločinu krádeže podľa § 14 ods. 1 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. e/ Tr. zák. Po podaní obžaloby dňa 01.08.2019 nadobudla účinnosť novela trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 214/2019 Z.z., ktorá novelizovala aj znenie § 212 Tr. zák. Súd I. stupňa potom konanie obžalovaného kvalifikoval ako pokus prečinu krádeže podľa § 14 ods. 1 k § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., čo považuje za nesprávne, pretože z vykonaného dokazovania nesporne vyplynulo, že obžalovaný sa vlámal a následne sa pokúšal naštartovať v úmysle odcudziť vozidlo, ktoré v čase skutku malo hodnotu 3.013 eur, čo predstavuje sumu prevyšujúcu hodnotu väčšej škody v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák.

Podľa názoru prokurátora vzhľadom na hodnotu motorového vozidla, ktoré sa obžalovaný pokúsil odcudziť, malo byť jeho konanie právne kvalifikované podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože pokiaľ súd I. stupňa pri právnej kvalifikácii konania obžalovaného použil aj ustanovenie § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., toto nie je v súlade so zákonom. Namietal tiež, že súd I. stupňa pochybil aj pri ukladaní trestu obžalovanému, keď tomuto priznal poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., pretože vo výpovediach obžalovaného tak na hlavnom pojednávaní ale aj v rámci prípravného konania absentuje plné priznanie sa a oľutovanie skutku.

Z horeuvedených dôvodov navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/ Tr. por. s tým, aby vec bola vrátená súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla zrušiť rozsudok súdu I. stupňa z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/ Tr. por. s tým, aby súd vo veci sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a obžalovaného uznal vinným z pokusu prečinu krádeže podľa § 14 k § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a uložil mu podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. za nezistenej poľahčujúcej okolnosti a s prihliadnutím na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný S. S. k odvolaniu prokurátora uviedol, že on chce čo najnižší trest, prípadne iný výchovný trest.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorom, Krajský súd v Nitre v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom bolo zistené, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a vykonaní verejného zasadnutia odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa je potrebné zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por., pretože ním boli porušené ustanovenia Trestného zákona.

Súd I. stupňa po vykonaní dokazovania predmetnej veci vyhlásil rozsudok, ktorým obžalovaného uznal vinným z pokusu prečinu krádeže podľa § 14 ods. 1 k § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Bolo zistené, že obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že uznáva svoju vinu a dáva podnet na začatie konania o dohode o vine a treste a toto konanie ľutuje. Následne však uviedol, že v kritický deň, t.j. 01.06.2019 okolo 22.00 hod. prišiel na diskotéku zv. Adria, kde bol do rána do 06.00 hod. Nevedel presne uviesť, ako prišiel k motorovému vozidlu, do ktorého sa vlámal. Vošiel do neho zadnými dverami, nepamätal si, ako ich otvoril, uviedol, že otváral iba bočné okno tak, že nadvihol cuplík na dverách a chcel sa v tomto vozidle vyspať. Prečo sedel na sedadle vodiča a prečo vytrhol káble zo spínacej skrinky uviesť nevedel, pripustil, že vozidlo chcel naštartovať, aby si zakúril, keďže mu bolo zima. Následne na hlavnom pojednávaní síce urobil vyhlásenie o vine, avšak na otázku uloženú mu v zmysle § 333 ods. 3 písm. g/ Tr. por. odpovedal „nie“ a preto nebolo možné prijať jeho vyhlásenie o vine. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že do tohto vozidla vošiel cez zadné dvere, pretože si myslel, že ide o firemné vozidlo a chcel v ňom iba prespať. Nevedel uviesť, prečo vytrhal káble zo spínacej skrinky, avšak v tomto vozidle si chcel len zakúriť a určite nechcel vozidlo odcudziť.

Vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná výpoveďou svedka K. S., ktorý tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní zhodne uviedol, že keď dňa 02.06.2019 v ranných hodinách prišiel k motorovému vozidlu, videl v ňom sedieť obžalovaného na sedadle vodiča, ktorý bol zohnutý a robil niečo s káblami v spínacej skrinke. Keď otvoril dvere vozidla videl, že všetky káble boli odtrhnuté, obžalovaného z vozidla vytiahol a volal políciu. Zadné dvere vo vozidle boli vylomené a určite tieto pri odchode od vozidla zamykal.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu vyplynulo, že na ľavom krídle zadných dverí na motorovom vozidle zn. Fiat Doblo boli v dolnej časti škrabance a poškodená bola aj časť zámku. Na podlahe boli na strane spolujazdca kusy polámaných plastových predmetov, pod volantom boli poškodené plasty čiernej farby a potrhaná kabeláž.

Zo znaleckého posudku znalca F. Y. E. bola zistená všeobecná hodnota motorového vozidla Fiat Doblo Cargo Combi 1,3 JTD 8Q, EČ: TO XXX DB v sume 3.013,- eur.

Na základe horeuvedeného dokazovania mal potom aj odvolací súd jednoznačne a nepochybné preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania kladeného mu za vinu v obžalobe a jeho obrana spočívajúca v tom, že predmetné vozidlo si pomýlil s vozidlom firemným a že v ňom chcel iba prespať a nie ho odcudziť, bola vykonaným dokazovaním vyvrátená, pretože užívateľ tohto motorového vozidla K. S. jednoznačne potvrdil, že keď prišiel k motorovému vozidlu obžalovaný nespál, ale naopak, bol sklonený nad volantom na sedadle vodiča, niečo rukami robil pod týmto volantom, pričom keď obžalovaného z vozidla vytiahol zistil, že boli povytŕhané káble zo spínacej skrinky, resp. že tieto boli odrezané a obžalovaný sám mu hovoril, že toto vozidlo chce zobrať, lebo je to šéfove auto.

O tom, že obžalovaný sa do predmetného vozidla vlámal cez zadné dvere svedčí zápisnica o ohliadke miesta činu. Hodnota tohto motorového vozidla bola 3.013,- eur a škoda, ktorú obžalovaný spôsobil popretŕhaním káblov a poškodením zámku na ľavých dverách predstavuje podľa faktúry č. 109/2019 (č. I. 142) 216,- eur. Ako bolo zistené, majiteľom motorového vozidla je S. S. a toto vozidlo s jeho súhlasom používa jeho brat K. S..

Bolo teda preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré konanie smerovalo k dokonaniu trestného činu a dopustil sa ho v úmysle prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal vlámaním a takýmto činom spôsobil väčšiu škodu, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo, keď sa obžalovaný vlámal do motorového vozidla P. Doblo Combi cez zadné ľavé dvere a následne vošiel do prednej časti vozidla, kde na mieste vodiča zničil plastové kryty, odrezal káble v spínacej skrinke v úmysle toto vozidlo naštartovať a odcudziť, pričom bol vyrušený K. S. a teda k dokonaniu tohto činu nedošlo.

Na rozdiel od obžaloby, ktorá konanie obžalovaného kvalifikovala ako pokus zločinu krádeže podľa § 14 ods. 1 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. e/ Tr. zák. účinného do 01.08.2019 a súdu I. stupňa, ktorý konanie obžalovaného po vykonaní dokazovania kvalifikoval ako pokus prečinu krádeže podľa § 14 k § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. vzhľadom na novelu trestného zákona č. 214/2019 Z.z., ktorý zákon je pre obžalovaného priaznivejší v zmysle § 2 ods. 1 Tr. zák., odvolací súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako pokus prečinu krádeže podľa § 14 ods. 1 k § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v znení zákona č. 214/2019 Z.z., pretože obžalovaný sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa

dopustil v úmysle prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocní, čin spáchal vlámaním a spôsobil ním väčšiu škodu, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Právna kvalifikácia konania obžalovaného uvedená v rozsudku súdu I. stupňa bola nesprávna v tom, že tento konanie obžalovaného kvalifikoval aj podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., t.j. že prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, čo je v rozpore so zákonom, keď následne jeho konanie kvalifikoval aj podľa ods. 2 písm. a/ § 212 Tr. zák., t.j. že spôsobil väčšiu škodu.

Výška spôsobenej škody, ako bolo preukázané, bola 3.013,- eur, čo bola hodnota motorového vozidla, ktoré sa obžalovaný pokúsil odcudziť a teda v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. ide o škodu väčšiu, t.j. škodu dosahujúcu najmenej 10-násobok malej škody (škodu prevyšujúcu 2.660,- eur). Tento kvalifikačný znak - spôsobenie škody je možné použiť iba jedenkrát a to podľa toho ustanovenia, ku ktorému prislúcha príslušná škoda, v danom prípade teda malo byť konanie obžalovaného správne kvalifikované podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., ods. 2 písm. a/ Tr. zák. t.j. prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal vlámaním a spôsobil tak väčšiu škodu. Keďže v danom prípade k dokonaniu trestného činu nedošlo, bolo jeho konanie kvalifikované ako konanie v štádiu pokusu v zmysle § 14 ods. 1 Tr. zák.

Keďže došlo k porušeniu trestného zákona a odvolanie v neprospech obžalovaného podal prokurátor, krajský súd toto pochybenie sám napravil, keďže tak bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený.

Keďže bol zrušený výrok o vine, musel byť zrušený aj výrok o treste. Súd I. stupňa konštatoval pri ukladaní trestu, že obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., pretože obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a v prípravnom konaní tento oľutoval a urobil vyhlásenie o vine. Správne prokurátor v podanom odvolaní namietal, že výpovede obžalovaného nemožno hodnotiť ako priznanie sa k spáchaniu trestného činu, s čím aj odvolací súd súhlasí.

Obžalovaný síce proklamoval, že sa priznáva k spáchaniu skutku a v prípravnom konaní že aj tento ľutuje, avšak následne vo svojich výpovediach uviedol, že nevie akým spôsobom sa do motorového vozidla dostal, nevie, prečo sedel na sedadle vodiča, poprel, že by bol chcel vozidlo odcudziť, neustále tvrdil, že v tomto chcel iba prespať, resp. že si ho zmyšľil s motorovým vozidlom jeho šéfa a toto chcel zobrať, teda v danom prípade nemožno hovoriť o priznaní sa a oľutovaní trestného činu. Odvolací súd po zhodnotení hľadísk rozhodných pre druh, výmer a účel trestu vychádzajúc z kritérií a zásad na ukladanie trestov v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a nezistil ani ďalšie poľahčujúce okolnosti, naopak zistil rovnako ako súd I. stupňa iba jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.).

O obžalovanom ďalej bolo zistené, že tento bol v minulosti 4-krát súdne trestaný, z toho v jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany, zo dňa 14.08.2017, sp. zn. OT/31/2017, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 11.04.2018 a zároveň bolo zistené, že dňa 08.04.2019 bol Okresným súdom Trenčín, sp. zn. 6PP/57/2019 podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého ho mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV., sp. zn. 3T/12/2015, zo dňa 04.02.2015 a skúšobnú dobu mal určenú na dobu 1 rok.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný sa prejednávaneho prečinu krádeže dopustil ani nie dva mesiace po podmienene prepustení z výkonu predchádzajúceho trestu odňatia slobody, teda skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneneho prepustenia.

Pri ukladaní trestu súd vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 212 ods. 2 Tr. zák., kedy je možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky. Keďže u obžalovaného prevyšoval pomer priťažujúcich okolností, trest mu bol uložený s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. tak, že bola zvýšená dolná hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (16 mesiacov až 3 roky).

Vzhľadom na osobu obžalovaného, povahu prejednávaneho prípadu a s prihliadnutím na spôsob spáchania tohto trestného činu a jeho následok, zavinenie a pohnútku, mal odvolací súd zato, že trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov bude pre obžalovaného trestom postačujúcim k tomu, aby mu zabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale aby aj zabezpečil ochranu spoločnosti pred týmto páchatelom. Iný trest ako trest nepodmienený do úvahy u obžalovaného neprichádzal, pretože obžalovaný sa tohto úmyselného trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmieneneho prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (§ 49 ods. 2 Tr. zák.).

Na výkon trestu, odvolací súd, obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže tento v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.